

УДК 378.014.12:378.013.42.091.212-054.6(410)(045)

DOI: 10.31499/2307-4906.2.2024.306340

НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СОЦІАЛЬНО-ПЕДАГОГІЧНОЇ ПІДТРИМКИ ІНОЗЕМНИХ СТУДЕНТІВ У СИСТЕМІ ВИЩОЇ ОСВІТИ ВЕЛИКОЇ БРИТАНІЇ

Ольга Свиридюк, кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри іноземних мов, Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини.

ORCID: 0000-0003-3954-397X

E-mail: zov2380@gmail.com

У статті проаналізовано нормативно-правову базу забезпечення соціально-педагогічної підтримки іноземних студентів у системі вищої освіти Великої Британії. Представлено ретроспективу становлення нормативно-правового забезпечення щодо соціально-педагогічної підтримки іноземних студентів з 1999–2023 рр. На думку автора, «Стратегія міжнародної освіти» (2019 р.) найкраще забезпечує гарантії соціально-педагогічної підтримки іноземних студентів у вищій освіті Великої Британії, включаючи підтримку при в'їзді, впродовж перебування у країні та після завершення навчання, надання інформації та консультацій, а також забезпечення рівних можливостей для навчання та розвитку.

Ключові слова: іноземні студенти; соціально-педагогічна підтримка; вища освіта; Велика Британія; нормативно-правова база.

LEGAL FRAMEWORK OF SOCIAL AND PEDAGOGICAL SUPPORT FOR INTERNATIONAL STUDENTS IN THE UK HIGHER EDUCATION SYSTEM

Olha Svyrydiuk, Candidate of Pedagogical Sciences, Associate Professor, Associate Professor of the Department of Foreign Languages, Pavlo Tychyna Uman State Pedagogical University.

ORCID: 0000-0003-3954-397X

E-mail: zov2380@gmail.com

The article analyzes legal framework of social and pedagogical support for international students in the higher education system of the UK. It is emphasized that in 2023, more than 679,970 international students chose to study in Great Britain, which indicates a high level of training. It is stated that there are a number of legal documents regulating the socio-pedagogical support of international students in higher education in Great Britain, which ensures equal opportunities for all students regardless of their origin. National policies on socio-pedagogical support of international students from 1999–2023 are described. The author notes that national policies on international students can be broadly grouped into four main stages: the Prime Minister's Initiative (PMI) 1999–2004; the Prime Minister's Initiative (PMI2) 2006–2011; the Coalition's International Education Strategy (IES) 2013–2017; the International Education Strategy 2019 – till now (with updating in 2021, 2023). The author underlines the considerable consistency with which the four phases of policy emphasize the importance of recruiting and attracting more international students, offering a warm welcome, recognizing the benefits of international students. It has been summarised that the policy changes are not sudden but gradual, and trends established under one administration are sustained, reinforced and developed by successive governments. The consensus that international students should be recruited only to the extent that they benefit the UK, however, is not changing radically.

Keywords: international students; socio-pedagogical support; higher education; legal framework; Great Britain.

Велика Британія вже давно є популярним місцем для іноземних студентів, із багатьох причин, адже вона має одну з найкращих систем освіти у світі, і багато її університетів та коледжів займають найвищі місця у рейтингах для навчання [9]. У 2023 році понад 679 970 іноземних студентів обрали Велику Британію для навчання [29], що свідчить про високий рівень підготовки. Враховуючи, рівень популярності Великої Британії серед іноземних студентів, науковий інтерес становить дослідження нормативно-правової бази забезпечення соціально-педагогічної підтримки іноземних студентів у системі вищої освіти.

Країна також відома своїм полікультурним середовищем, де іноземні студенти мають багато можливостей вдосконалювати свої навички володіння англійською мовою та пізнавати різноманітність культур.

Під час написання статті було використано методи аналізу, систематизації та узагальнення. Метою статті є аналіз нормативно-правового забезпечення соціально-педагогічної підтримки іноземних студентів у системі вищої освіти Великої Британії.

Навчання іноземних студентів у системі вищої освіти Великої Британії активно досліджується британськими науковцями, а саме У. Арчер (W. Archer), Дж. Девісон (J. Davison), Дж. Ченг (J. Cheng), С. Д. Бон (S. D. Bone), К. Гедді (K. Geddie), Е. Джонсон (A. Johnson), С. І. Ломер (S. E. Lomer), С. Марґінсон (S. Marginson), Т. Мей (T. May).

Проаналізувавши наукові праці з'ясовано, що питання нормативно-правового забезпечення соціально-педагогічної підтримки іноземних студентів у системі вищої освіти Великої Британії не достатньо досліджено.

Регулювання соціально-педагогічної підтримки іноземних студентів у вищій освіті у Великій Британії базується на законодавстві, яке забезпечує рівні можливості для всіх студентів незалежно від їхнього походження.

Головним законодавчим актом є *Закон про вищу освіту 2004 року* (Higher Education Act 2004), який визначає рамки для підтримки студентів у закладах вищої освіти [22]. Додаткові нормативно-правові акти, які регулюють соціально-педагогічну підтримку іноземних студентів у вищій освіті у Великобританії, включають:

Закон про імміграцію 2016 року (Immigration Act 2016) – встановлює правила для в'їзду та перебування іноземних студентів у Великобританії [27].

Закон про вищу освіту та наукові дослідження 2017 року (Higher Education and Research Act 2017) – регулює роботу закладів вищої освіти та забезпечує якісну освіту для всіх студентів [23].

Політика Великобританії щодо іноземних студентів (UK Government's International Student Policy) – визначає стратегію уряду щодо підтримки та приваблення іноземних студентів до навчання у Великій Британії. Сполучене Королівство протягом тривалого часу приймає велику кількість іноземних студентів до закладів вищої освіти, і державна політика відіграє важливу роль у заохоченні чи обмеженні [39]. Останні 20 років спостерігається посилення маркетингу британської вищої освіти за кордоном і збільшення кількості іноземних студентів. Варто зазначити, що існують і втручання на рівні національної політики на місцях у різних формах, наприклад, уряд наводить низку аргументів за, а іноді й проти, збільшення набору іноземних студентів, зображуючи іноземних студентів різними способами та через формування думки про них.

Кодекс практики у сфері вищої освіти (Code of Practice for Higher Education) –

визначає стандарти та вимоги до надання соціально-педагогічної підтримки студентам у закладах вищої освіти [14].

Нормативні акти у сфері захисту прав людини та боротьби з дискримінацією, такі як *Закон про рівні можливості 2010 року* (Equality Act 2010) – забезпечують рівні можливості для всіх студентів та забороняють дискримінацію на основі раси, етнічної приналежності, статі, сексуальної орієнтації, віку, релігії або інших ознак [18].

Детальніше пропонуємо розглянути політики щодо соціально-педагогічної підтримки іноземних студентів, впроваджені урядами, які можна розділити на 4 основні фази. Перша, *Ініціатива прем'єр-міністра* (ІПМ), (the Prime Minister's Initiative (PMI)) діяла з 1999 по 2004 рік. За ним слідувала друга *Ініціатива прем'єр-міністра* (ІПМ2), (the Prime Minister's Initiative (PMI2)), котра діяла у 2006–2011 роках. Наступна, *Міжнародна освітня стратегія Коаліції* (МОС), (the Coalition's International Education Strategy (IES)), опублікована у 2013, діяла до 2018 року. І нарешті, *Стратегія міжнародної освіти* (the International Education Strategy) у 2019 – до тепер (з оновленнями у 2021, 2023 рр.).

У Лондонській школі економіки в 1999 році на зустрічі Тоні Блер, прем'єр міністр Великої Британії (1997–2007 рр.) заявив, що потрібно збільшити кількість іноземних студентів, які навчаються у Великій Британії, і заохотити співпрацю між університетами, коледжами, урядом та іншими органами для просування британської освіти за кордоном. Він поставив цілі збільшити кількість іноземних студентів з-за меж ЄС, які навчаються у Великій Британії, на 75 000 до 2005 року (50 000 у вищій освіті та 25 000 у подальшій освіті) [10], і зробити Велику Британію «першим вибором якості» [11, с. 14]. Тоні Блер зазначив: «Ці зв'язки підкреслять зростаючу інтернаціоналізацію освіти на всіх рівнях. Освіта дедалі частіше перетинає національні кордони, готуючи наших молодих людей до кар'єри в глобальній економіці. Я захоплений підвищенням стандартів освіти в нашій країні, але це означає, що ми повинні бути готові вчитися в кращих у світі, для обміну досвідом і знаннями та бути відкритими до інновацій і творчості з будь-якого напрямку» [4].

«...І йдеться не лише про те, щоб змусити студентів обирати університети та коледжі Великої Британії.» – продовжив Тоні Блер, – «Йдеться про побудову сталого партнерства між нашими університетами і коледжами та університетами інших країн. Ми хочемо бачити більше спільних дослідницьких проектів, курсів і ступенів; ми хочемо бачити більше обмінів між студентами та викладачами; ми хочемо, щоб освіта Великої Британії стала справді міжнародною» [4].

За результатами зустрічі була започаткована багатомільйонна програма, відома як *Ініціатива прем'єр-міністра* (ІПМ) [4; 10; 11]. Запущено було бренд (Education UK), що охоплював всі заклади вищої освіти (ЗВО, HEI) у Великобританії, а також багато закладів додаткової освіти та мовних коледжів [11; 12]. Цільові показники були перевищені достроково, з додатковими 93 000 у вищій освіті (HE) та 23 300 у подальшій (FE).

Цей «пакет заходів» також передбачав перегляд системи студентських віз, полегшення подання заявок, пом'якшення обмеження на роботу під час навчання та отримання ступеню; і розширення схем стипендій Чівнінга [4]; значне збільшення в наборі міжнародних студентів і доходів для Великої Британії [13]; цільові показники перевищили 43 000 студентів як у вищій, так і в подальшій освіті [6], і бренд отримав

широке визнання [12]. Цей період було оголошено ерою успіху, хоча Велика Британія одночасно втратила 3% своєї частки ринку на міжнародному рівні [7].

Імміграційні зміни спростили візові процедури, шляхом надання візи на термін програми навчання, запровадження права працювати разом із навчанням на повний робочий день [36] та полегшений перехід між категоріями віз для роботи після закінчення навчання [24]. Ці зміни відбулися в контексті ряду значних законодавчих ініціатив для встановлення контролю над системою надання притулку та міграції.

На основі програми дослідження ринку, відгуків потенційних студентів, персоналу та агентів, а також ЗВО щодо сильних і слабких сторін, сектор вищої освіти Великої Британії був синтезований у те, що, як стверджувалося, є послідовним баченням бренду. Мета цього процесу полягала в тому, щоб розробити загальну ідентичність Британії, яку Британська Рада та окремі установи в ній могли б рекламувати за кордоном, щоб відрізнити Велику Британію від інших країн-конкурентів, таких як Австралія та США, і, зокрема, позбутися від деякого негативного сприйняття Великої Британії. Він включав рекламні кампанії, стипендіальні програми, студентські нагороди, як-от SHINE International Student Award, та конкурси, такі як «Кампанія Справжньої Великобританії... розроблена, щоб надихнути та інформувати майбутніх студентів і кинути виклик негативному чи стереотипному сприйняттю Великої Британії» за участю відомих людей з акцентом на креативні індустрії для посилення іміджу «крутої Британії» [12, с. 16].

Сприйняття вищої освіти Великої Британії, як частини «старого світового порядку», а також «відсутності професіоналізму» у маркетингу вищої освіти та підборі персоналу, вважалися причинами вразливості Великої Британії перед обличчям зростаючої конкуренції [10].

Варто зазначити, що попри високі показники успішності заявленої ініціативи, швидка зміна контексту міжнародної вищої освіти призвела до того, що роботу, виконану над брендом Education UK, швидко наслідували країни-конкуренти [40], зокрема Голландія, Нова Зеландія та Малайзія [19]. Натомість збільшення чисельності можна пояснити загальним збільшенням глобальної мобільності студентів. Такі тенденції, як транснаціональна освіта, електронне навчання та приватні постачальники освіти, серед іншого, описуються як внесок у «світовий ринок, що швидко розвивається», на якому цілі, встановлені ППМ, більше не були адекватними. Тому ці цілі були вдосконалені та розширені в – *Ініціативі прем'єр-міністра щодо міжнародної освіти* (ПМ2) [6; 15]. Ця зміна назви відображала зміну фокусу, відхід від цілі вербування в більш витончені та багатогранні спроби вбудувати збільшення міжнародного найму в ширшій мережі партнерства та інституційної діяльності [16], демонструючи більш тонке розуміння освітнього ринку.

Хоча цільові показники набору 100 000 іноземних студентів все ще були встановлені в ПМ2, він також мав на меті подвоїти кількість країн, які відправляють значну кількість студентів до Великої Британії, підвищити рейтинги задоволеності студентів, змінити сприйняття, покращити можливості працевлаштування та розвивати партнерство [16; 40]. Деякі стипендії також фінансувалися [16], хоча вони становили лише приблизно 5–8% річних витрат від загального ПМ2 [17].

Маркетингові та комунікаційні стратегії залишалися в основному відповідальністю Британської Ради та бренду Education UK. Бренд Education UK підтримувався

завдяки постійному розширенню веб-сайту, видачі ліцензій на товарні знаки британським університетам, розвитку мережі агенцій і ряду маркетингових кампаній у пріоритетних країнах [17].

Покращення досвіду студентів було однією з головних цілей ПМ2, оскільки відгуки студентів, зібрані під час ПМ, показали, що це слабкий бік Великої Британії, котрий вимірювали в опитуваннях національного рівня за ПМ2 [30, 2006; 3]. Досвід іноземного студента включав «академічний досвід» (взаємодія з викладачами в аудиторіях, самостійну роботу та гнучкість курсів), «життєвий досвід» (соціальне життя і проживання) та допоміжні послуги (консультаційні та кар'єрні центри) [3]. Отже, «м'які питання, такі як культура приймаючої сторони, соціальна діяльність, неформальна гостинна атмосфера, місцева орієнтація та дружба разом із питаннями, пов'язаними з грошима» [8, с. 3] набувають більшого значення щодо освіти.

ПМ2 профінансував кілька проектів, спрямованих на «дослідження способів як покращити та полегшити життя іноземним студентам у Великій Британії» [12, с. 20], якими керував [40]. Стверджувалося, що вони сприяли покращенню рейтингів, отриманих за Міжнародним студентським барометром (ISB – власний інструмент, який використовує I-graduate) [2], а позитивні оцінки були включені в маркетингові звіти. Особливу увагу було приділено вимірам студентського академічного досвіду, фінансам і житлу [26], а також соціальній та культурній інтеграції [3]. Було профінансовано проекти з вивчення досвіду студентів: міжкультурне наставництво, та проект «Інтернаціоналізація студентських спілок» [17].

Хоча рівень задоволеності був високим, очікування часто суперечили реальності [2], особливо щодо подачі заявки, прибуття та навчання.

З метою вирішення незадоволення було запроваджено кілька інтервенційних проектів з наданням інформації щодо проблемних очікувань [3; 40; 35]. Наприклад, проект «Калькулятор іноземного студента» (International Student Calculator) [40] вирішував фінансові проблеми, пропонуючи точніший прогноз витрат [30; 40]. Інші проекти ПМ2, а саме проект «Навчання іноземних студентів», який проводився з Академією вищої освіти (HEA), мали на меті підвищити культурну обізнаність викладачів і у такий спосіб, полегшити процес навчання [17]. Інші проекти були спрямовані на заохочення більшої інтеграції та цінності різноманітності культур серед студентів, принаймні частково, щоб представити міжкультурний досвід як частину високоякісної інклюзивної освіти як для іноземних, так і для вітчизняних студентів [30; 26; 3; 35]. Невдовзі після офіційного завершення ПМ2 [35] опублікував інструкції для ЗВО щодо підтримки іноземних студентів, які консолідують велику частину інформації набутої через студентські відгуки ПМ2 щодо викладацького складу та установ.

Розвиток партнерства та дистанційного навчання означав створення домовленостей про співпрацю, включаючи «викладацькі програми, обмін студентами та стратегічні зв'язки на інституційному рівні» [40, с. 4] та розвиток можливостей дистанційного навчання і транснаціональної вищої освіти за допомогою технологій. Однак ці події не призвели до збільшення фізичної присутності іноземних студентів у Великій Британії.

Можливість працевлаштування стала важливим елементом ПМ2, який спочатку розглядався як частина досвіду студента, але пізніше як окрема програма. Вища освіта

Великої Британії представлена як «вхідний квиток до найкраще оплачуваної роботи та підготовка до глобалізованого світу праці» [32]. По суті, вважається, що іноземні студенти вибирають навчання у Великій Британії, щоб отримати перевагу в роботі ринку через британську кваліфікацію, як «повернення інвестицій». ПМ2 фінансує дослідження та проекти, якими керує Асоціація консультативних служб випускників з кар'єри, спрямованих на розвиток можливостей випускників працевлаштуватися за кордоном [1]. У рамках проектів проведено низку заходів для навчання кадрів, залучення роботодавців та підтримки безпосередньо студентів, наприклад, шляхом публікації посібників із працевлаштування для окремих країн і проведення віртуального ярмарку вакансій [1].

Разом із запровадженням системи Tier 4 (навчальний маршрут за бальною системою, де бали нараховуються за досвід, кваліфікацію, англійську мову, а у випадку студентів – фінанси) розгорівся скандал навколо «фіктивних коледжів», коли було виявлено, що низка закладів (переважно приватних мовних коледжів) «керують курсами, які (були) справді засобом для працевлаштування з низькою кваліфікацією» [38, с. 4]. Було виявлено, що студенти працюють значно більше 20 годин на тиждень, у деяких випадках навіть без офіційного працевлаштування.

Вимоги до англійської мови були підвищені, права на роботу були обмежені, а прийнятні мовні тести були обмежені «безпечними тестами» [31]. Без жодного обґрунтування Загальноєвропейські рекомендації рівня B2 встановлено як мінімальну вимогу: «B2 в аудіюванні, читанні, говорінні та письмі є відповідним рівнем для тих, хто збирається навчатися на рівні 6 (бакалаврат) і вище» [25, с. 11]. Незважаючи на ці реформи, ЗМІ широко критикували систему Tier 4 як «слабке місце в освіті Британії» [20].

Коаліційна міграційна політика. Коаліційний уряд продовжив процес посилення вимог щодо англійської мови, відповідних закладів вищої освіти та роботи на неповний робочий день, запроваджений урядом Брауна, із ширшою метою суттєвого скорочення чистої міграції.

У рамках виборчої кампанії 2010 року консерватори пообіцяли скоротити чисту міграцію «до десятків тисяч, а не до сотень тисяч» [25], оскільки вважалось, що вона «вийшла з-під контролю» та спричиняла негативні соціальні наслідки [34].

Студенти були основною метою цього скорочення, оскільки вони є найбільшою групою іммігрантів. Постійно визнаючи внесок «справжніх студентів» [34; 21], у результаті було внесено ряд змін до маршрутів отримання студентських віз, спрямованих на зменшення «зловживання системою». Очікувалося, що ці зміни «зменшать кількість виданих студентських віз приблизно до 80 000 на рік» [13].

Ця зміна політики мала наслідки для студентів та сектора міжнародної освіти в цілому. Студенти були особливо незадоволені закриттям маршруту позанавчальної роботи та збентежені частими змінами в правилах та інструкціях [40]. Це призвело до зменшення популярності Великої Британії серед іноземних студентів, що в подальшому призвело до гострої конкуренції з боку більш гостинних країн [41]. Університети визнали значним тягар дотримання стандарту Tier 4, що значно вплинуло на студентських агентів [42]. Проте прем'єр-міністр Девід Кемерон [13] стверджував, що цей пакет реформ «не зашкодить статусу Британії як магніту для найкращих

студентів світу» і «відкинув ідею(ї) про те, що наша політика шкодить нашим університетам». Незважаючи на те, що реформи були спрямовані в першу чергу на подальше навчання (further education) та англійську мову, кількість студентів денної форми навчання з-за меж ЄС у 2012–2013 роках впала на 1 відсоток уперше з 1980-х років [36].

Саме в цьому контексті була представлена Стратегія міжнародної освіти.

Стратегія міжнародної освіти Коаліції. Міжнародна освітня стратегія (МОС) (IES), опублікована в 2013 році, була першою з серії промислових стратегій і була випущена разом із «супровідним аналітичним описом». Ця політика спрямована на збільшення доходу від «експорту освіти» та створює еквівалентність між міжнародною освітою та експортом освіти. Це план для Сполученого Королівства з використання наявних економічних можливостей. МОС стверджує, що історія Великої Британії, «відомі імена» та «освітній бренд» представляють країну з сильною позицією. Експорт освіти включає: іноземних студентів; транснаціональну освіту (TNE); викладання англійської мови; технології освіти; партнерства з іншими країнами та державами, що розвиваються, зокрема; видавничі та навчальні інструменти; дослідження та розвиток; вища та подальша освіта, а також школи та коледжі.

По-перше, МОС прагнуло забезпечити «теплий прийом» для іноземних студентів, щоб підтримати прогнозоване збільшення кількості. Цього можна було досягти, пропонуючи «конкурентоспроможну візову систему», без обмежень на кількість студентів, яка, тим не менш, працювала над «усуненням імміграційних зловживань і низьких стандартів, які впливали на іноземних студентів у минулому». Студенти могли почуватись незахищеними через недобросовісних агентів, політичні чи військові кризи вдома та візовими проблемами. Як приклад згадувалися сирійські студенти, які постраждали від кризи у той період. Пропонувалось розвивати великі стипендіальні програми, організовані з такими державами, що розвивалися, як Бразилія, Індонезія та Китай. Нарешті, стосунки з іноземними та британськими випускниками мали підтримуватися для взаємодії.

По-друге, було окреслено новий підхід до «побудови бренду Великої Британії». Бренд «Освіта Великої Британії» підпорядковувався централізовано скоординованій кампанії «Британія – ЧУДОВА» (Britain – GREAT) та описувався як «забезпечення єдиної, пізнавальної та чіткої ідентичності для всієї Великої Британії ... (для) сприяння досконалості, залучення іноземних студентів через службу найму Education UK для охоплення всього експорту освіти» [32, с. 31].

Ця політика представлена як відповідь на перелік очевидних проблем, а саме відсутність координації між агентствами, інституційні структури, які перешкоджають зростанню, візи, нові постачальники, посилення національної конкуренції та «зміна відносин із клієнтами».

Відсутність можливостей для екстенсивного зростання через структури управління була наступною основною перешкодою. МОС пропонувало стимулювати традиційні університети до конкурентоспроможності шляхом сприяння виходу приватних постачальників на ринок, що описувалося як «нові руйнівні бізнес-моделі». Благодійний статус та інституційне бажання уникнути розмивання свого бренду через надмірне розширення були основними причинами, чому установи чинили опір

розширенню. Обмеження планування також згадувалися щодо доступності фізичної інфраструктури, зокрема в Лондоні. Проте заклади освіти продовжували прогнозувати зростання кількості іноземних студентів у середньому на 6,8%. У супровідному аналітичному описі також згадано про можливість створення нових установ. Хоча не запропоновано жодного комплексного рішення для усунення цієї перешкоди для зростання сектору міжнародної освіти, малося на увазі те, що заклади вищої освіти рухатимуться до все більш ринкової моделі, за якою від них очікувалося розширення для підтримки національного економічного зростання.

У 2019 році Міністерство освіти (the Department for Education, DfE) і Міністерство міжнародної торгівлі (the Department for International Trade, DfIT) запустили Стратегію міжнародної освіти (the International Education Strategy), мала на меті «зміцнити провідну роль Британії на світовому ринку, оскільки вона готувалася покинути ЄС і максимізувати переваги як для Великої Британії, так і для студентів з усього світу» [42].

Стратегія включала низку заходів, які, мали допомогти досягти мети, включаючи:

- продовження періоду перебування після завершення навчання до шести місяців для студентів бакалаврату та магістратури та до одного року для аспірантів – заходи, які були позначені в нещодавньому урядовому документі з імміграційної політики;
- покращення досвіду іноземних студентів від подачі заявки до працевлаштування, через заходи, які дозволять іноземним студентам подати заявку на отримання кваліфікованої робочої візи за три місяці до закінчення курсу або зі своєї країни протягом двох років після закінчення навчання;
- нову міжнародну педагогічну кваліфікацію, Міжнародний кваліфікований статус викладача;
- розширення експортних можливостей для дипломованих професійних організацій і постачальників послуг з особливими освітніми потребами та обмеженими можливостями у Великій Британії;
- схема Тьюрінга, яка мала забезпечити фінансування студентів університетів, коледжів і шкіл для проведення стажувань по всьому світу.

Стратегію було оновлено у 2021 році, яка підтверджувала зобов'язання досягти двох важливих цілей, викладених у звіті 2019 року, а саме до 2030 року ми збільшимо: експорт освіти становитиме 35 мільярдів фунтів стерлінгів на рік та число іноземних студентів вищої освіти, які навчаються у Великій Британії до 600 000 на рік [28].

Завдяки цьому оновленню уряд співпрацюватиме з освітнім сектором Великої Британії, щоб перейти від відновлення до сталого зростання.

17 липня 2023 року уряд Великої Британії оголосив про деякі нововведення для іноземних студентів у Великій Британії. З січня 2024 року іноземні студенти у Великій Британії не зможуть привозити своїх утриманців до Великобританії маючи студентську візу.

Утриманець вказується як партнер (одружений чи неодружений) або дитина до 18 років. Єдиним винятком із цього оновлення є студенти, які навчаються за візою для аспірантури. У цьому випадку ви можете привезти до Великобританії когось із своїх

утриманців.

Управління національної статистики (ONS) повідомило, що до вересня 2023 року 152 980 віз було видано утриманцям студентів, що значно більше порівняно з 14 839 у вересні 2019 року. Міністр легальної міграції та кордонів Великої Британії Том Персглоув виправдав цей крок, заявивши: «Ми повністю переконані з приводу рішучого скорочення міграції» [29]. Він уточнив, що обмеження утриманців на студентські візи дозволяє Великобританії захистити державні послуги, одночасно підтримуючи економіку [29].

Інше оновлення полягає в тому, що з 17 липня іноземні студенти не зможуть змінити візу для навчання в аспірантурі без завершення навчання на попередньому ступені. Нещодавно уряд оголосив, що на початку 2024 року Консультативний комітет з питань міграції перегляне аспірантську візу, тому до цієї візи також можуть бути деякі зміни.

Отже, проаналізувавши нормативно-правову базу щодо навчання іноземних студентів у Великій Британії, дійшли висновку, що «Стратегія міжнародної освіти» найкраще забезпечує гарантії соціально-педагогічної підтримки іноземних студентів у вищій освіті Великої Британії, включаючи підтримку при в'їзді, впродовж перебування у країні та після завершення навчання, надання інформації та консультацій, а також забезпечення рівних можливостей для навчання та розвитку.

Хоча, останні зміни з приводу обмеження на дозвіл приїзду рідних іноземних студентів вказують на певні недоліки попередніх політик. Отже, зміни в політиці відбуваються не різко, а поступово, і тенденції, встановлені за однієї адміністрації, підтримуються, зміцнюються та розвиваються наступними урядами. Консенсус щодо того, що іноземних студентів слід залучати в тій мірі, в якій вони приносять користь Великій Британії, однак радикально не змінюється.

Подальші дослідження вбачаємо в компаративному аналізі поняття соціально-педагогічної підтримки іноземних студентів.

REFERENCES

1. AGCAS, HECSU, NASES, CIHE, London: T. C. G. U., and I-graduate. (2011). Prime Minister's Initiative for International Education 2: employability projects final report. URL: www.agcas.org.uk/assets/download?file=2370&parent=946.
2. Archer, W., Davison, J., and Cheng, J. (2010a). Measuring the effect of the Prime Minister's Initiative on the international student experience in the UK. London: i-graduate.
3. Archer, W., Jones, E., and Davison, J. (2010b). A UK guide to enhancing the international student experience. Research Series 6. London: UK Higher Education International Unit.
4. Blair, T. (1999). Attracting More International Students. [Speech to London School of Economics launching Prime Minister's Initiative]. London. 18 June. URL: <http://webarchive.nationalarchives.gov.uk/20060130194436/http://number10.gov.uk/page3369>.
5. Blair, T. (2004). Migration. [Speech to the Confederation of British Industry]. London. 27 April. URL: <http://www.theguardian.com/politics/2004/apr/27/immigrationpolicy.speeches>
6. Blair, T. (2006). "Why we must attract more students from overseas". *The Guardian*, 18 April. URL: <http://www.theguardian.com/education/2006/apr/18/internationalstudents.politics/print>
7. Böhm, A., Follari, M., Hewett, A., Jones, S., Kemp, N., Meares, D., Pearce, D. and Van Cauter, K. (2004). Vision 2020: forecasting international student mobility, a UK perspective. London: British Council, Universities UK, IDP Education Australia and Education UK.
8. Bone, S. D. (2008). Internationalisation of HE, a ten-year view. London: UK HE International Unit. URL:

- http://webarchive.nationalarchives.gov.uk/+http://www.dius.gov.uk/policy/int_issues_in_HE.html
9. Brennan, Gr. New Immigration Rules for International Students in the UK. (2024). URL: <https://takeielts.britishcouncil.org/blog/new-immigration-rules-international-students-uk>
 10. British Council. (1999). Building a world class brand for British education: the Brand Report. Manchester: British Council Education Counselling Service.
 11. British Council. (2000a). Realising our potential: a strategic framework for making UK education the first choice for international students. London: British Council Education Counselling Service.
 12. British Council. (2003). Education UK: positioning for success. [Consultation document]. London: British Council.
 13. Cameron, D. (2011a). Immigration. [Speech to Conservative Party members]. London. 14 April. URL: <http://www.bbc.co.uk/news/uk-politics-13083781>.
 14. Code of Practice for Higher Education. (2006). URL: https://dera.ioe.ac.uk/id/eprint/9713/2/COP_AOS.pdf
 15. Department for Education and Skills. (2006). Prime Minister Blair launches strategy to make UK leader in international education. [Press release]. URL: http://webarchive.nationalarchives.gov.uk/20080524111138/http://www.britainusa.com/sections/articles_show_nt1.asp?d=0&i=41075&L1=41075&L2=41009&a=41689&pv=1.
 16. Department of Innovation Universities and Skills. (2009). Prime Minister's Initiative (PMI) [Press release]. URL: <http://webarchive.nationalarchives.gov.uk/+http://www.dius.gov.uk/international/pmi/index.html>.
 17. DTZ. (2011). Prime Minister's Initiative for International Education Phase 2 (PMI2) London: DTZ.
 18. Equality Act 2010. (2010). URL: <https://www.legislation.gov.uk/ukpga/2010/15/contents>
 19. Geddie, K. (2014). Policy mobilities in the race for talent: competitive state strategies in international student mobility. *Transactions of the Institute of British Geographers*, 40(2), 235–248.
 20. Gower, M. (2010). Research note: immigration: international students and Tier 4 of the points-based system. London: House of Commons.
 21. Green, D. (2010). Immigration. [Speech to the Royal Commonwealth Society]. London. 7 September. URL: <https://www.gov.uk/government/speeches/immigration-damian-greens-speech-to-the-royal-commonwealth-society>.
 22. Higher Education Act. (2004). URL: <https://www.legislation.gov.uk/ukpga/2004/8/contents>
 23. Higher Education and Research Act. (2017). URL: <https://www.legislation.gov.uk/ukpga/2017/29/contents/enacted>
 24. Home Office. (2002). Secure borders, safe haven: integration with diversity in modern Britain. London: HMSO.
 25. Home Office. (2010). Overseas students in the immigration system: types of institution and levels of study. London: HMSO.
 26. Hyland, F., Trahar, S., Anderson, J., and Dickens, A. (2008) A changing world: the internationalisation experiences of staff and students (home and international) in UK higher education. York: Higher Education Academy.
 27. Immigration Act 2016. (2016). URL: <https://www.gov.uk/government/collections/immigration-bill-2015-16>
 28. International Education Strategy: 2021 update. (2021). <https://www.gov.uk/government/publications/international-education-strategy-2021-update>
 29. International Student Statistics in the UK. (2023). URL: <https://www.studying-in-uk.org/international-student-statistics-in-uk/>
 30. Ipsos, Mori. (2006). The international student experience report 2006. Bristol: Ipsos Mori.
 31. Johnson, A. (2010). Tier 4: Student Visas review. [Statement by the Secretary of State for the Home Department to Parliament]. London: HMSO.
 32. Lomer, S. E., (2016). International students in UK policy from 1999 to 2013: rationales for recruitment and representations of students. URL: <https://core.ac.uk/download/pdf/42605629.pdf>
 33. Marginson, S. (2014). International students: the United Kingdom drops the ball. *International Higher Education*, (76), 9–10.
 34. May, T. (2010a). Immigration. [Speech to Policy Exchange]. URL: <https://www.gov.uk/government/speeches/immigration-home-secretarys-speech-of-5-november-2010>.
 35. Quality Assurance Agency for Higher Education. (2012). *International students studying in the UK – Guidance for UK higher education providers*. Gloucester: The Quality Assurance Agency for Higher Education.

36. Roche, B. (2000). UK migration in a global economy. [Speech to the Institute of Public Policy Research]. URL: <http://m.ippr.org/events/54/5875/uk-migration-in-a-global-economy>.
37. UK Border Agency. (2008). Students under the points based system – (tier 4) statement of intent. London: Home Office.
38. UK Council for International Student Affairs. (2011b). *The UKCISA Tier 4 student survey 2011*. London: UKCISA. URL: http://www.ukcisa.org.uk/files/pdf/about/material_media/tier4_survey2011_final.pdf
39. UK Council for International Student Affairs. (2013a). *Current government consultations: Initial UKCISA commentary and possible points to make*. London: UKCISA. URL: <http://www.ukcisa.org.uk/news/105/Current-government-consultations>.
40. UK Government's International Student Policy. (2024). URL: <https://commonslibrary.parliament.uk/research-briefings/cbp-7976/>
41. UK unveils international education strategy and growth targets. (2019). URL: <https://studytravel.network/magazine/news/0/26445>
42. Warren, A. and Mavroudi, E. (2011) Managing Surveillance? The Impact of Biometric Residence Permits on UK Migrants. *Journal of Ethnic and Migration Studies*, 37(9), 1495–1511. DOI: 10.1080/1369183X.2011.623624